

Κείμενο

[Στάσεις της κοινωνίας για την αναπηρία]

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας διενεργήθηκαν έρευνες με αντικείμενο τη διερεύνηση των κυρίαρχων στάσεων και συμπεριφορών απέναντι στα ζητήματα αναπηρίας και την αποτύπωση των κοινωνικών τάσεων στο επίπεδο των ατομικών/κοινωνικών δικαιωμάτων. Τα ερευνητικά δεδομένα που προέκυψαν καταδεικνύουν ότι η κοινωνία γίνεται ολοένα και πιο δεκτική όσον αφορά τη συναναστροφή με την ομάδα των ατόμων με αναπηρία. Σε έρευνα του 2003 η πλειονότητα των συμμετεχόντων **διαφώνησε** με την άποψη ότι δε θα ήθελαν να υπάρχει στην περιοχή τους ή στη γειτονιά τους κάποιο κέντρο ή ίδρυμα παιδιών με νοητική αναπηρία. Οι συμμετέχοντες στις έρευνες ρωτήθηκαν, επίσης, κατά πόσο θα μπορούσαν να παντρευτούν κάποιο άτομο με αναπηρία. Παρ' όλο που το ποσοστό εκείνων οι οποίοι δε **γνωρίζουν** την απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι μεγάλο, εξίσου μεγάλο και διαρκώς αυξανόμενο είναι και το ποσοστό εκείνων που δεν είναι **αρνητικοί** απέναντι σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Αξίζει να επισημανθεί ότι στις νεαρές ηλικίες ο βαθμός δεκτικότητας για στενή συναναστροφή με άτομα με αναπηρία είναι υψηλότερος. Επίσης, παρουσιάζει **αύξηση** το ποσοστό του γενικού πληθυσμού που δήλωσε ότι θα μπορούσε να υιοθετήσει ένα παιδί με αναπηρία. Ακόμη, πρέπει να αναφερθεί πως η συμπεριφορά της κοινωνίας απέναντι στα άτομα με αναπηρία είναι πολύ **σημαντική** για δύο κυρίως λόγους. Πρώτα πρώτα αποκαλύπτει τις διαθέσεις της κοινωνίας απέναντι στα άτομα με αναπηρία σήμερα και έπειτα καταδεικνύει τις αλλαγές στη συμπεριφορά, άρα ως έναν βαθμό και στις αντιλήψεις την τελευταία δεκαετία.

Άλλωστε, ολοένα και περισσότερα άτομα νιώθουν θαυμασμό για τα άτομα με αναπηρία τα τελευταία χρόνια. Το γεγονός αυτό, μεταξύ άλλων, οφείλεται στη μεγαλύτερη συναναστροφή με τα άτομα με αναπηρία και στη διοργάνωση από τη χώρα μας των Παραολυμπιακών Αγώνων του 2004. Τα δύο αυτά συμπεράσματα συνεπικουρούνται και από τα αποτελέσματα άλλων σχετικών ερευνών. Ο κόσμος σταδιακά δίνει μεγαλύτερη έμφαση στις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία και νιώθει αυξανόμενο θαυμασμό.

Επιπλέον, το ποσοστό των ατόμων που νιώθουν οίκτο για τα άτομα με αναπηρία έχει μειωθεί αισθητά. Η κοινωνία αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι τα άτομα με αναπηρία είναι άτομα με ικανότητες / δυνατότητες αλλά και με συγκεκριμένες ανάγκες, οι οποίες

για να ικανοποιηθούν πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα στο πλαίσιο προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Εξάλλου, περιορίζεται το ήδη χαμηλό ποσοστό των ατόμων που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία με περιπαικτική διάθεση, γεγονός που οφείλεται αφενός στη στάση των ατόμων με αναπηρία τα τελευταία χρόνια και αφετέρου στην εν γένει ωρίμανση και εκπαίδευση της κοινωνίας.

Ταυτόχρονα, συναισθήματα όπως είναι ο οίκτος ή η συμπόνια προς τα άτομα με αναπηρία παραμερίζονται και τη θέση τους παίρνουν πιο ενεργητικές και ουσιαστικές μορφές προσέγγισης της αναπηρίας. Έτσι, παρατηρείται από τη μια αύξηση του ποσοστού εκείνων που δήλωσαν ότι συμπεριφέρονται προς τα άτομα με αναπηρία με διάθεση προσέγγισης. Από την άλλη, όμως, ο κόσμος νιώθει αμήχανα απέναντι σε ένα άτομο με αναπηρία, επειδή δε γνωρίζει ούτε τις δυνατότητές του αλλά ούτε και τις ανάγκες του. Η αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού εναποτίθεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στην ενημέρωση του κοινού για την αναπηρία. Η αμηχανία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως το ενδιάμεσο συναίσθημα μεταξύ του οίκτου και της διάθεσης προσέγγισης. Επομένως, όσο περισσότερο ενημερωμένος είναι κάποιος για την αναπηρία, τόσο πιο απίθανο είναι να νιώθει οίκτο για τα άτομα με αναπηρία, ενώ ταυτόχρονα νιώθει μεγαλύτερη ευχέρεια στο να τα προσεγγίσει.

Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (2008). *Η κοινωνία τοποθετείται για την αναπηρία και απαιτεί τη λήψη μέτρων για την προστασία των Ατόμων με Αναπηρία από τις διακρίσεις και τον αποκλεισμό*. Αθήνα.

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80 - 100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Σύμφωνα με τους ερευνητές, πώς αποδεικνύεται ότι η κοινωνία έγινε πιο δεκτική όσον αφορά τη συναναστροφή με τα άτομα με αναπηρία; (60 – 80 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2. Να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο σε κάθε παράγραφο του κειμένου.

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1α. Να γράψετε από ένα αντώνυμο για τις λέξεις του κειμένου με **έντονη γραφή**:
διαφώνησε, γνωρίζουν, αρνητικοί, αύξηση, σημαντική.

(μονάδες 5)

Γ1β. Να γράψετε από μία πρόταση με κάθε αντώνυμο που επιλέξατε (μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, δηλαδή την πτώση, τον αριθμό, το πρόσωπο, το γένος, τον χρόνο κ.λπ.).

(μονάδες 5)

Γ2. να υιοθετήσει:

Να γράψετε μία περίοδο λόγου 20-30 λέξεων, στην οποία να χρησιμοποιήσετε την υπογραμμισμένη λέξη μεταφορικά/συνυποδηλωτικά.

(μονάδες 5)